

Radotínský freerider Gaspi řádlil v Mongolsku

Představte si, že se probudíte na Špičáku nebo v Leogangu. Sednete na kolo, sjedete ke stanici lanovky a necháte se hodit na kopec. Nic takového neplatí v pohorí Altaj v západním Mongolsku. Kopce jsou skalnaté a těžko sjížděné. Spíší než trail tady potkáte orla nebo sviště. Hory v pozadí jsou i v červenci pokryté sněhem a ledem.

Nejvyšší vrchol Mount Khuiten má 4374 metrů. Celou dobu trávíme ve vysoké nadmořské výšce. Dokonce i v nehlubších údolích neklesáme pod dva tisíce metrů nad mořem. Pozitivní je, že v takové výšce člověk může sníst skoro cokoli a nepřibere, protože

foto: Adam Maršál

Richard Gasperotti změřil síly s pohorím Altaj

tělo má co dělat samo se sebou. Ale pokud chcete tlačit kolo nebo běhat po svahu s kamerou a fotákem, za chvíli toho máte plné kecky. Když se k tomu připočítá vytrvalý dešť nebo ostré slunce, které skály rozpálí na padesát stupňů, dá se mluvit o extrému. Na některých místech se dá šlapat, ale většinu svahů si Richard Gasperotti zvaný Gaspi musí poctivě vytlačít. Teď ve svých 35 letech už nezávodí a nepokouší štěstí skákáním pětimetrových dropů jako dřív. Místo toho po světě hledá nové bajkové destinace, kam pak

se svou agenturou Simple Ride vozí klienty z Česka i ze zahraničí. Jisté se to říct nedá, ale myslím, že v Mongolsku je prvním freeriderem v historii. On a Lukáš ze Simple Ride sem celou cestu z Prahy absolvovali autem po zemi, což vyžadovalo odřídit něco kolem sedmi tisíc kilometrů. Já a kameraman Márty Smolík jsme si zjednodušili situaci tím, že jsme letěli do ruského Novosibirsku, kde nás kluci vyzvedli. I odtud to ale bylo na mongolské hranice tisíc kiláků. Výběr auta padl na americký van Ford Econoline mírně upravený pro potřeby přežití v divočině. Na střechu dostal expediční zahrádku s držáky

na čtyři kola, rozkládací stan pro dva lidi a na přední narázník naviják s ocelovým lanem, které by mělo utáhnout skoro pět tun. Plán je vcelku jednoduchý. Budeme se protloukat mongolskými horami a hledat hory vhodné ke sjíždění. V Mongolsku skoro vůbec neexistují asfaltky. Horská údolí jsou široká desítky kilometrů a jejich dna křižují hliněné cesty pro uazy. Náš ford je ale také v kondici a po deseti bodech už říčky pomalu ani nevnímá. Pokud narazíme na dobrý terén v dobrém světle, zastavíme, Gaspi sundá kolo a hodinu i dvě tlačí, než se dostane na kopec. Když se spouští z vrcholu hory, pálí to dolů kaňonem a za sebou zanechává oblak zvířeného prachu, nemůžu si nevzpomenout na amerického snowboardera Jeremy Jonese a jeho prvosjezdy smrtících svahů na Aljašce. Myslím, že Gaspi by si dal jízdu ještě o dost ostřeji, ale v každé vteřině musí mít na paměti jednu důležitou věc. V případě jakéhokoli zranění by si vykole-

doval pořádný malér, protože do nejbližší nemocnice je to odtud tisíc kilometrů. Jiná pomoc neexistuje. V Mongolsku se člověk musí spolehnout sám na sebe a doufat, že se mu nic nestane. To samé platí o technice. Gaspi si do Mongolska přivezl Specialized SX Trail a endurácké EVO pro jemnější práci. V každém případě tak má záložní bajk. Vedle toho ho Rubena vybavila slušnou zásobou pláště, což se hodí, protože kameny a skály mongolských hor jsou často ostré jako žiletka a špičaté jak hřebíky. S sebou si vezme i vlastní jídlo nakoupené ještě v ruských supermarketech. V mongolských vesničkách jsou sice také obchůdky, ale dostání je v nich vesměs je základní sortiment. V Mongolsku to znamená chléb, sušenky, pivo a vodka. Ta s etiketou Chinggis není mimochodem vůbec špatná. Jeden den se podobá jinému. Někdy nepotkáme jediného člověka. Stane se, že pět dní nemáme příležitost se ani umýt. Potoky jsou znečištěné výkaly kozích a ovčích stád a k jezerům se nedá dostat přes močálité. Občas se změně krajina a místo ostrých skal se dostaneme do zaoblených. Všude však krouží orla i hvízdají svišti. Vy s Mártym nabíráme materiál a Gaspi jezdí do roztrhání. Expedice je slušnou prověrkou i pro jeho tlumiče Fox a komponenty FUNN. Až na drobnosti všechno drží. Někdy máme štěstí a dostaneme pozvánku na návštěvu jurty, kde nás nalejou zkašeným kobylicím mlékem, které chutná jako kefir a opijí jako pivo. Ochutnat můžeme i vynikající žluklé maslo a zkašené rohlíčky. Za pohostinnost se mongolským Kazachům odvděčíme redbullů. Je neuvěřitelné sledovat, jak rychle v nich energetická limonáda zmizí. Nakopne je to natolik, že nás nechají pózovat se svým největším bohatstvím: ochočeným orlem, s nímž podobně jako stovky dalších rodin loví vlky. Po dvou týdnech v divočině otáčíme kormidlo. Kluci nás opět vyhodí v Novosibirsku a nasadí kurz domů, kam je to dalších šest tisíc kilometrů.

Adam Maršál

Žákyně Anička Luxová z Velké Chuchle na paralympiádě v Londýně!

V pátek 14. září 2012 až přesprávil skromně seznámila své spolužáky ze ZŠ Charlotty Masarykové se svojí účastí v reprezentačním týmu České republiky (konkrétně v atletickém družstvu) na Letních paralympijských hrách v Londýně Anička Luxová z 9. třídy.

Žáci z její kmenové třídy rodačku z Lišnice už o den dříve překvapili transparenty ve škole a pamětní plakety. V pátek se pak konalo setkání všech žáků v tělocvičně. Anička se na paralympiádu kvalifikovala svými atletickými výkony. Mimochoodem 20. července soutěžila na Mistrovství světa v atletice tělesně postižených v Olomouci v běhu na 100m a vyhrála zlato, a to dokonce s horším časem, než v jakém normálně běhá. Coby nejmladší účastnice týmu (a možná i celé paralympiády)

start závodu na 200m ve své třídě T35. Před zaplněným olympijským stadionem zaběhla svůj osobní rekord (35,43 s) a skončila na krásném 5. místě. O týden později, ve finále svého běhu na 100m třídy T35, si Anička zlepšila své osobní maximum na 17,22 vteřin, což jí stačilo na výborné šesté místo mezi všemi atletkami. Aničce před všemi žáky školy poděkovali za reprezentaci České republiky ředitelka Mgr. Eliška Jančíková a zástupce

Anička Luxová (v bílém) v cíli paralympijského běhu

překvapila v Londýně tisíce diváků, které přihlížely na stadionu a fandily také doma u televize. Dne 31. 8. se Anička postavila na

ředitelky Mgr. Marek Burian a podarovali úspěšnou atletku květinou a malou sladkostí.

Mgr. Tomáš Hromádka

Náročný minigolfový podzim

Podzim je pro minigolf období bohaté na turnaje. Většina hráčů potřebuje body do žebříčku, který se uzavírá. Soutěže družstev hrající se podzim – jaro, naopak začínají.

Hned první zářijový víkend se na radotínské minigolfově bojovalo o body ligové i body pro jednotlivce na Open

23. září. Zvládnout uspořádání turnaje, na kterém startuje přes devadesát hráčů, nebylo jednoduché, a tak slova chvaly, která zazněla z úst účastníků, pořadatele těšila. Na nejvýznamnější minigolfově akci roku 2012 předal ceny radotínských starosta Karel Hanzlík. Vrcholí také Radotínská

foto: Tomáš Dohnal

Minigolf získává v Radotíně nové příznivce

turnaji. Následující neděle se odehrál turnaj dvojic, tzv. AB Duo. Vrcholem podzimní sezóny šestnáctkového oddílu DG Fortuna bylo pořádání turnaje Bohemia Tour

liga, které se každé úterý zúčastňují hráči ze všech pražských oddílů. Doufejme, že počasí, které minigolfu zatím přeje, vydrží až do 16. října, kdy s posledními údery ligy letošní závodní sezona skončí a hráči se začnou připravovat na tu další. Domácí oddíl se chce pokusit o postup do nejvyšší domácí soutěže. Příprava proto bude přes zimu velmi náročná. Trénink mladých adeptů,

kteří se připravují v tréninkovém středisku radotínského oddílu, bude přes zimní období probíhat na krytém hřišti v OC Nové Butovice.

dfg

Pétanque-ové „Rozloučení s létem“ se vydařilo organizačně i společensky

A to, jak zněl hlas všech účastníků, velice a velmi! Příjemné počasí, vzorně připravené bouloviště (radotínských Technické služby se postaraly v rámci úklidu o odstranění nežádoucí zeleně), dostatek sponzorského vína, které nahradilo prohibiční zapovězený pastis a skvělá nálada.

Neuvěřitelných 36 startujících - z toho dokonce 4 přímo z kolébky této hry, tedy z Francie, to byl pěkný a velice příjemný rámeček posledního letošního turnaje, pořádaného pod záštitou Městské části Praha 16. A pozor, velice slušná sportovní úroveň! Tak ocenili přítomní odborníci hru těch

investiční stříbrná mince Koala o váze půl unce. Tu sponzorský věnovala firma Golden Gate CZ, a.s., jejímž je jeden z finálních soupeřů - Ing. Pavel Ryba - ředitelem!

Závěrem si všichni účastníci celou akci nesmírně pochvalovali a některým se ani nechtělo domů: Ti skončili v bufetu p. Zdenka Krupila „na pláži“ a pochutnali si na pozdní svačině či brzké večeri. Turnaj a celkovou pohodu si užil i senátor PhDr. Tomáš Grulich, který po ukončení prohlásil „To byla daleko větší zábava než ...“ a větu nedokončil, takže se můžeme jen dohadovat, co měl na mysli! A pořadatelé ... Aníž by to měli

foto: Jirásek

Společné rozhodování o vítězi je součástí turnaje

Utkání rozhodl kapitán týmu TŘÍKRÁT Luděk H., který ve dvacáté rundě „hodil“ 3 body, a tak se s dalšími členy rodinného týmu Janou a Markem radovali z vítězství 13:11. A nejen z něj, ale i z poháru pro vítěze, který věnovali organizátoři, a zejména pak z čestné ceny, kterou byla australská

předem v úmyslu, hned na místě zvažovali, zda by snad nebylo možno - když viděli nadšení a zájem účastníků - uspořádat i zimní turnaj. Protože, jak se říká, pétanque se dá hrát kdekoli a kdykoliv. Nechte se tedy, milí čtenáři a příznivci pétanque-u, překvapit!

-bck-

Čestná uznání, veteráni, hvězdy, hráči a naděje, to byla oslava 90. let kopané v Radotíně

Sobota 22.září 2012 byla dnem, kdy Radotín při slavnostním odpoledni vzpomínal na 90-ti letou historii své kopané. V nabitém programu se o úvod postarala generace nejmenších radotínských nadějí. V té době již diskžokej na kamiónovém pódiu hudbou sděloval celému Radotínu, že je na fotbalovém hřišti svátek.

Stan Adidasu se plnil fanoušky při autogramiádách ligových hráčů. Jako první se objevil slávisťický Martin Latka, který krom podepisování svých fotografií provedl čestný výkop našich žáků v mistrovském utkání s Dubčí. Tou dobou nikdo netušil, že tentýž Martin Latka týden poté v ligovém derby pražských „S“ svým gólem odstřelí Spartu. Poté přišel první vrchol odpoledne a z rukou předsedy občanského sdružení SC Radotín Karla Klímy, předsedy fotbalového oddílu SC Radotín Bronislava Šeráka a zastupitele HMP Františka Adámka, obdržela čestná uznání se symbolických dárkem za přínos radotínskému fotbalu následující desítky bývalých hráčů či funkcionářů: Jaroslav Kotáb (in memoriam), Karel Spilka (in memoriam), Jaroslav Matějovský (in memoriam), Josef Jelínek, Stanislav Tuček, Josef Brendl, Jan Zelenka, Jiří Hrbek, Vlastimil Hvězda a Josef Rada (in memoriam). Součástí této slavnosti bylo i oznámení výsledku plebiscitu na pojmenování fotbalového stadionu. Na základě těchto výsledků bude Radé městské části Praha 16 navrženo, aby se stadion přejmenoval na Stadion Josefa Rady. A program pokračoval mistrovským zápasem A - mužstva se Sokolem Nebušice. Zde provedli čestný výkop

další ligoví hráči, kteří zde měli autogramiádu, a to klokan Radek Šňozík a spartan Tomáš Vaclík. Utkání se hrálo sice za slunečného, ale již chladného podzimního počasí. Svit slunečních paprsků byl jediným momentem, kdy se člověk mohl ohřát,

vání moderátora Mojžíra Maděříče, o Latkův dres s kompletně podepsaným ligovým mužstvem Slavia Praha. Taktó vybrané peníze šly na rozvoj mládežnické kopané v Radotíně. Druhý poločas mistrovského zápasu přinesl „povinné“ vítězství domácím

foto: Jan Vašina

Brankářské hvězdy Tomáš Vaclík (Sparta) a Radek Šňozík (Bohemians) provedli čestný výkop

jelikož na tradiční a k fotbalu patřící grogy nedošlo kvůli prohibici.

O poločas přišel další vrchol, a to dražba dresů přítomných fotbalistů. Zde na pomyslný nejvyšší stupeň vystoupil Tomáš Vaclík, jehož dres se vydražil za 2.500 Kč. Největší boj však byl sveden, za povzbuzo-

barvám v poměru 3: 2, ale s ukončením zápasu již byly oči všech upřeny do tunelu vedoucím z šaten, kde se již rozvíčovalo mužstvo TOP REAL Praha, které nastoupilo proti domácím bývalým hráčům. Mužstvo hostů přijelo v hvězdné sestavě - jen namátkou - bývalý čs. reprezentant Tomáš Skuhřavý, spartan Lumír Mistr, hudebník Kamil Štříhávka, sportovní reportér Robert Záruba atd. Vítězství domácích 4:3 bylo nepodstatné, hlavní bylo, že všichni beze zbytku si toto utkání užili. Závěrem lze konstatovat, že i když se finální zábava kvůli zimě nevydařila dle představ organizátorů, tak se všichni rozcházeli do svých domovů spokojeni. Nyní čeká členy SC Radotín každodenní mravení práce. Nashledanou při 100. výročí v roce 2022.

Jan Kořinec

Autokrošář Petr Turek skončil v seriálu ME 2012 na 3. místě

foto: archiv

Radotínský jezdec Petr Turek nakonec v posledním závodě v italské Maggiore neudržel nadějně druhé místo v celkovém pořadí seriálu Mistrovství Evropy 2012.

Před posledním závodem měl na druhém místě náskok na německého jezdce Andre Hinnenkampa 3 bodů. Suverén sezóny Bernd Stubbe byl nedostihný od poloviny mistrovství. Petrovi sedmé místo v posledním závodě nestačilo. Hinnenkamp skončil druhý a i když měli oba nakonec stejný počet bodů, více lepších umístění posunulo německého závodníka na celkové druhé místo v mistrovství. Bývalý dvojnásobný evropský šampion v kategorii Buggy 1600 Petr Turek opět dosáhl skvělého úspěchu. V nejsilnější kategorii Super Buggy získal už několik druhých a třetích míst a zařadil se tak mezi neúspěšnější jezdce v historii autokrosu v Čechách.

-mik-

Radotínský Petr Turek zůstal ve špičce evropského autokrosu